

1 Findes der en procedure for betalingspåbud?

Betalingspåkravsproceduren i artikel 1013-1024 i den nye civile retsplejelov fik virkning fra den 15. februar 2013.

1.1 I hvilke tilfælde kan proceduren anvendes?

1.1.1 Hvilke typer krav er omfattet af proceduren (f.eks. kun pengekrav eller kun kontraktlige krav)?

Betalingspåkravsproceduren finder anvendelse på sikre, opgjorte og eksigible krav på betaling af visse pengebeløb i henhold til en civil aftale, herunder aftaler indgået mellem en erhvervsdrivende og en ordregivende myndighed, og som er bekræftet i et dokument eller indgået i henhold til en vedtægt, forskrift eller et andet dokument, som parterne har anerkendt ved en underskrift eller på anden måde, der er fastsat i lovgivningen. Anvendelsesområdet for dette afsnit omfatter ikke krav fra kreditorer i insolvenssager.

1.1.2 Er der en øvre beløbsgrænse for kravet?

Nej.

1.1.3 Er det frivilligt eller obligatorisk at anvende denne procedure?

Betalingspåkravsproceduren er valgfri, idet den berørte part kan anlægge en retssag efter de almindelige bestemmelser.

Betalingspåkravsproceduren er en særlig procedure, der er langt mere enkel end den procedure, der finder anvendelse i almindelige civile sager, og den giver kreditor mulighed for at opnå et eksigibelt eksekutionsfundament under fravigelse af de betingelser, der normalt gælder efter den civile retsplejelov. Hvis debitors indvendinger mod betalingspåkravet er berettigede, kan retten afvise kreditors krav ved afsigelse af en kendelse.

Kreditor kan anlægge en retssag efter de almindelige regler: hvis retten afviser betalingspåkravet, eller hvis retten udsteder et betalingspåkrav for en del af kravet, idet der i så fald kan der anlægges en retssag efter de almindelige regler med påstand om, at debitor tilpligtes at betale det resterende beløb, samt hvis betalingspåkravet blev annulleret.

1.1.4 Kan proceduren anvendes, hvis skyldner har bopæl i en anden medlemsstat eller i et tredjeland?

Ja. Den nye civile retsplejelov indeholder ingen sondring for så vidt angår skyldnerens bopæl. Betalingspåkravsproceduren finder anvendelse, uanset om skyldneren bor i en anden medlemsstat eller i et tredjeland.

1.2 Den kompetente domstol

Betalingspåkravet indgives til den ret, der har kompetence til at realitetsbehandle sagen i første instans. I sager om betalingspåkrav prøver retten af egen drift, om den har kompetence til at behandle sagen.

Er denne procedure underlagt de almindelige bestemmelser om retternes kompetence (i så fald bør der være et link til dette ark), eller er den underlagt forskellige principper?

Spørgsmålet om, hvorvidt retten har kompetence til at behandle betalingspåkravet, afgøres efter de almindelige bestemmelser om retternes kompetence. Pengekrav på op til 200 000 RON falder ind under byretternes (*judecătoriei*) kompetence. Krav på mindst 200 000 RON falder ind under domstolens (*tribunalului*) kompetence.

Den kompetenceregulering, der finder anvendelse på den særlige betalingspåkravsprocedure, suppleres af de almindelige kompetenceregler afhængigt af kravets værdi.

1.3 Formkrav

1.3.1 Skal der bruges en standardformular? (Hvor fås den i givet fald?)

Der er ingen type-/standardformular. Fordringshaveren skal dog overholde nogle formelle minimumsregler vedrørende sit krav, som skal omfatte en række oplysninger, nemlig: kreditors navn og bopæl eller, hvis det er relevant, betegnelse og vedtægtsmæssigt hjemsted, debtors navn og bopæl som fysisk person og, hvis debitor er en juridisk person, betegnelse og vedtægtsmæssigt hjemsted samt, hvis det er relevant, registreringsattestnummeret fra handelsregistret eller registeret over juridiske personer, skatteregistreringsnummer og bankkonto, det skyldige beløb, de faktiske og retlige omstændigheder, hvorpå betalingsforpligtelsen støttes, referenceperioden, forfaldsdato og alle andre oplysninger, der er nødvendige for at fastslå kravets størrelse. Samtidig skal anmodningen bilægges kontrakten eller ethvert andet dokument, der viser det skyldige beløb samt bevis for forkyndelse af betalingspåkravet for skyldneren. Med hensyn til forkyndelse af påkravet skal kreditor forkynde påkravet for debitor ved hjælp af en foged eller anbefalet brev med angivelse af indhold og kvittering for modtagelse, hvorved debitor tilpligtes at betale det skyldige beløb senest 15 dage efter modtagelsen af forkyndelsen. Dette påkrav afbryder forældelsesfristen.

Kravet og de vedlagte dokumenter indgives i et antal genparter, der svarer til antallet af parter samt en genpart til retten.

1.3.2 Skal man være repræsenteret af en advokat?

Nej, der er ikke noget krav om repræsentation ved en advokat, men det anbefales.

1.3.3 Hvor detaljeret skal kravet begrundes?

De basale krav til stævningens indhold er fastsat ved lov. Fordringshaveren skal angive: det beløb, der kræves, de faktiske og retlige omstændigheder, hvorpå betalingsforpligtelsen støttes, den relevante referenceperiode, forfaldsdatoen for betalingen samt alle andre oplysninger, der er nødvendige for at fastslå kravets størrelse.

Hvis parterne ikke har beregnet morarenter for forsinket betaling, anvendes den referencesats, der er fastsat af den rumænske nationalbank. Den referencesats, der gælder første kalenderdag i det relevante halvår, er gældende for hele dette halvår. Kravet tilskrives renter som følger:

for kontrakter indgået mellem erhvervsdrivende, fra den dato hvor kravet forfaldt til betaling

for kontrakter indgået mellem erhvervsdrivende og en ordregivende myndighed, hvor der ikke er krav om at underrette debitor om, at en betaling er forfalden: hvis der i kontrakten er fastsat en forfaldsdato, fra dagen efter forfaldsdatoen, hvis der i kontrakten ikke er fastsat en frist: 30 dage efter, at debitor har modtaget fakturaen eller hvis der er tvivl herom, 30 dage efter modtagelsen af varerne eller tjenesteydelserne eller, hvis betalingspåkravet blev forkyndt, før varerne/tjenesteydelserne blev modtaget, 30 dage efter modtagelsen af varerne/levering af tjenesteydelserne. Hvis lovgivningen eller kontrakten indeholder bestemmelser om en godkendelses- eller kontrolprocedure, der muliggør attestering af de pågældende varers eller tjenesteydelsers overensstemmelse med bestillingen, og debitor modtog fakturaen eller betalingspåkravet før datoen for godkendelsen, efter udløbet af en frist på 30 dage efter denne dato

i andre tilfælde fra den dato, hvor forfaldt til betaling eller i henhold til lovgivningen blev erklæret forfalden.

Kreditor kan derudover kræve erstatning for alle udgifter, som han, som følge af debitors manglende rettidige opfyldelse af sine forpligtelser, har afholdt i forbindelse med inddrivelse af beløbene.

1.3.4 Skal der forelægges skriftlig dokumentation for de krav, der gøres gældende? Hvilke dokumenter kan i givet fald tjene som bevis?

Ja, kontrakten eller ethvert andet dokument, der tjener som bevis for de skyldige beløb, vedlægges anmodningen (faktura, kassebon, håndskreven kvittering osv.). Beviset for forkyndelsen af påkravet for debitor skal vedlægges anmodningen, i modsat fald afvises anmodningen.

I forbindelse med behandling af anmodningen indkalder retten parterne efter reglerne om hastesager med henblik på at afgive forklaringer og præciseringer og med henblik på at opfordre debitor til at betale det skyldige beløb eller med henblik på at få parterne til at indgå en afdragsordning. Tilsigelsen skal forkyndes for den berørte part ti dage før retsmødet. Kreditors krav og de indgivne dokumenter skal vedlægges tilsigelsen som dokumentation for kravet. I tilsigelsen præciseres det, at debitor er forpligtet til at indgive en indsigelse mindst tre dage før datoen for retsmødet. Det skal af tilsigelsen fremgå, at retten, henset til sagens omstændigheder, kan anse en manglende indsigelse for en anerkendelse af kreditors krav. Fordringshaveren underrettes ikke om indsigelsen, men får kendskab til dennes indhold via sagsakterne.

Hvis kreditor erklærer at have modtaget det skyldige beløb, lægger retten dette til grund i en endelig afgørelse, hvorved sagen afsluttes. Hvis kreditor og debitor indgår en aftale om betalingen, tager retten denne kendsgerning til efterretning og træffer en konstaterende afgørelse. Afgørelsen er endelig og tjener som eksekutionsfundament.

Når retten, efter at have foretaget en prøvelse af kravet på grundlag af de fremlagte dokumenter og parternes forklaringer, finder, at kreditors krav er begrundet, udsteder retten et betalingspåkrav med angivelse af beløb og betalingsfrist. Hvis retten efter at have gennemgået beviserne i sagen finder, at kun en del af kreditors krav er begrundet, udsteder den et betalingspåkrav for den del alene, ligeledes med fastsættelse af en betalingsfrist. Kreditor kan i så fald anlægge en retssag efter de almindelige processuelle regler med påstand om, at debitor tilpligtes at opfylde resten af kravet. Betalingsfristen skal være mindst ti dage og maksimalt 30 dage regnet fra datoen for forkyndelse af påkravet. Retten kan ikke fastsætte en anden betalingsfrist, medmindre parterne har aftalt dette. Påkravet overgives til de fremmødte parter eller forkyndes for hver part så hurtigt som muligt efter de gældende regler.

Hvis debitor ikke gør indsigelse mod kravet, udstedes betalingspåkravet senest 45 dage efter den dato, hvor kravet blev indgivet. Denne frist omfatter ikke den periode, der er nødvendig for at forkynde processkrifter, og forsinkelse, der må tilskrives kreditor, herunder som følge af at kreditors ønske om at ændre eller komplettere kravet.

1.4 Afvisning af begæringen

Hvis debitor rejser indsigelse mod kravet, foretager retten en prøvelse af, om kravet er begrundet på grundlag af de fremlagte dokumenter og parternes forklaringer og præciseringer. Hvis debitors anbringender er begrundede, afviser retten kreditors krav ved en dom. Hvis debitors anbringender omfatter behandling af andre beviser end de ovennævnte, og de pågældende beviser kan inddrages under en almindelig civil sag, afviser retten ved en dom kreditors anmodning om udstedelse af et betalingspåkrav. Kreditor kan efterfølgende anlægge en sag efter de almindelige regler om civile sager.

1.5 Klageadgang

Debitor kan anlægge en sag med påstand om annullation af betalingspåkravet senest ti dage efter den dato, hvor påkravet blev meddelt eller forkyndt for denne. Inden for samme frist kan kreditor også anlægge en sag med påstand om ophævelse af afgørelsen om afvisning af anmodningen eller om kun at udstede et delvist betalingspåkrav. Annullationssøgsmålet kan kun støttes på manglende iagttagelse af de krav, der gælder for udstedelse af betalingspåkrav og, hvis det er relevant, på efterfølgende grunde til, at betalingsforpligtelsen er bortfaldet. Et annullationssøgsmål behandles af den ret, som udstedte betalingspåkravet, med et panel bestående af to dommere. Et annullationssøgsmål suspenderer ikke fuldbyrdelsen. En suspension kan dog indrømmes efter anmodning fra debitor, men kun mod sikkerhedsstillelse, hvis størrelse fastsættes af retten. Hvis retten helt eller delvist giver debitor medhold i sagen, annullerer retten helt eller delvist påkravet, hvis det er relevant og træffer en endelig afgørelse.

Hvis kreditor har anlagt et annullationssøgsmål, og retten giver ham medhold i sagen, træffer retten en endelig afgørelse, hvorved betalingspåkravet udstedes.

En afgørelse om ikke at give sagsøgeren medhold i et annullationssøgsmål er endelig.

1.6 Indsigelse

-

1.7 Hvis der gøres indsigelse

-

1.8 Hvis der ikke gøres indsigelse

1.8.1 Hvad kræves der for at opnå en afgørelse, som kan tvangsfuldbyrdes?

Betalingspåkravet er eksigibelt, selv om det anfægtes i form af et annullationssøgsmål og har foreløbig retskraft, indtil annullationssøgsmålet er afgjort. Et annullationssøgsmål suspenderer ikke fuldbyrdelsen. Suspension kan dog indrømmes efter anmodning fra debitor mod sikkerhedsstillelse, hvis størrelse fastsættes af retten. Betalingspåkravet bliver endeligt, hvis debitor ikke anlægger et annullationssøgsmål, eller han ikke får medhold i et sådant søgsmål. Hvis retten giver kreditor medhold i annullationssøgsmålet, træffer den en endelig afgørelse, hvorved betalingspåkravet udstedes.

Den berørte part kan anfægte tvangsfuldbyrdelsen af betalingspåkravet i overensstemmelse med de almindelige regler. Indsigelsen kan kun støttes på uregelmæssigheder med hensyn til fuldbyrdelsesproceduren og på grunde til, at betalingsforpligtelsen er bortfaldet, der er indtrådt efter, at betalingspåkravet fik virkning.

1.8.2 Er en sådan afgørelse endelig, eller har skyldneren stadig mulighed for at appellere afgørelsen?

Jf. svaret på spørgsmål 1.8.1.

Sidste opdatering: 01/10/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.